

F. Henrietta: Fogadom

Fogadom, míg élek, szeretni foglak
Mérgesen, vidáman, jóban-rosszban!
Fogadom, hogy Neked hű társad leszek,
Míg élek, nekem Te leszel a mindenem!
Tudtam, mikor megláttalak,
Itt fogunk majd állni,
Tudtam, hogy a szívemet
Neked fogom adni!
E gyűrű, mi most ujjam díszíti,
Szívem nagy álma,
Hordom míg élek,
Szerelmem szerelmednek örök zálogára.

Sohonyai Attila: Napról napra

...nem tudom milyen örökké szeretni.
Milyen, ha lehozzák a csillagokat.
Miként lehet valakivel megöregedni,
s szép szavakban esküdni, a valójában
bebizonyíthatatlant...
De azt tudom, milyen, utánad inni az üvegből,
milyen előbb takarni be téged, mint magam,
hogy reggel neked kedvedért kávéfőzők,
s ha előnt a félelem, első, hogy téged
felhívjalak.
Hogy mosolygok, ha sokáig készülsz,
és egyre jobban tetszik, mikor kócos vagy,
amikor a hibáinkat megnevetjük,
...amikor a biztonságot úgy hívod: „két
karodban”.
...nem tudom milyen örökké szeretni.
Milyen, ha lehozzák a csillagokat.
Én azt tudom, hogy te vagy az a valami,
ami miatt akarom, hogy a más kövesse,
mindig egy holnap.

Rachyl Taylor: Időnként valami arra késztet

„Időnként valami arra késztet, hogy
végiggondoljam, mennyire szeretlek. Néha
elég a tekinteted –
ahogy rám nézel, és szótlánul elmosolyodsz.
Néha elég, ha mondasz egy semmiséget, és
már el is feledtem, hogy rossz napom volt.
Néha elég, ha
a kezed a kezemhez ér.
Néha elég, ha azt súgod: „Szeretlek”, és
érezem, hogy komolyan gondolod. És néha...
Semmi sem kell
hozzá.
Néha elég, ha Rád nézek, és megint úgy érzek,
mint amikor először megláttalak. Amikor azt
hiszem,

ennél erősebb érzés nem létezik, egy ilyen
apróság ráébreszt, hogy örökké szeretni
foglak. És mindig
egyre jobban.”

Mev: Szeretlek, csak így egyszerűen

Sosem ismertem olyat, aki egyetlen szavával
meg tudta változtatni a kedvemet... aki nélkül
nem élet
az élet...
Sosem ismertem olyat, aki elalvás előtt is
eszembe volt - De reggel is Ő volt az első
gondolatom...
Sosem ismertem olyat, akinek fáj a hiánya...
Sosem ismertem olyat, akit ennyire tudtam
volna szeretni... akiért képes lennék mindent
feláldozni...
Sosem ismertem olyat,...akiért mindent
megtennék, akiért az életemet is odaadnám...
Amíg meg nem ismertelek Téged..!
Szeretlek, - Csak így, egyszerűen...
Mindenféle hasonlatok, képek és rímek
nélkül...
Tudom, megérted így is..., mert nem a szó a
fontos, hanem ami legbelül, mindvégig ott
lapul,
kimondatlanul...
Ahogy a víznek sem mondja senki, - de
anélkül is tudja, lefelé kell folynia...
Ahogyan a parazsat izzítja a fuvallat, S
ahogyan a tengerek hullámai mindig a parthoz
sietnek Oly természetes miként szeretlek
Téged.
Szeretlek... Csak így... egyszerűen... De túl
mindenen, tűzön és vízen át...
Mert csak így érdemes...csakígy érdemes
élni...S ezt ma már miattad, érted
...kettőnkért, nem csak
hiszem, de TUDOM is!

Petőfi Sándor : Száz alakba

Száz alakba öltözik szerelmem,
Száz alakban képzel tégedet.
Majd sziget vagy s vívó szenvedélyem
Mint szilaj folyam fut körüled.
Máskor ismét, édes kedvesem, hogy
Szentegyház vagy, én azt gondolom,
És szerelmem mint repkény huzódik
Fölfelé a szentegyház-falon.
Néha gazdag útas vagy s szerelmem
Mint az útonálló megrohan,
Néha meg mint jámbor alamizsnás
Lép elédbe alázatosan.

Majd a Kárpát vagy, s én ott a felhő,
S mennydörgéssel ostromlom szíved.
Majd meg rózsalomb vagy, s én körüléd
Csalogányként zengek éneket.
Im, szerelmem ekkép változik, de
Soha meg nem szűnik, mindig él,
S nem gyöngül, ha néha szelidebb is...
Gyakran csendes a folyó, de mély!

Caramel: Szeretlek

Valahogy a szív mindig messze jár...
Keresed a jót, hátha Rád talál.
Kutatod a szépet, akarod az elmúlt időt.
Idegen az út a lábad előtt,
Te vagy, aki megleptél, nem számítottam Rád,
De amikor Rám néztél, éreztem nincs tovább,
Veled jön a kezdet, légy a végső állomás,
Maradj még egy életen át!
Maradj még egy életen át!
Mindig légy velem akkor is, ha fáj, hogyha
távol vagyok, mindig visszavárj!
Ha bántalak, hidd el, akkor is csak Te vagy
Nekem!
Mert csak téged szeretlek kedvesem!
El nem mondható a büszkeség, amit érzek.
Most sírni volna jó, most már csak érted élek.
Ha átölelsz, megszűnik a világ,
Egész életemben vártam rád.
Úgy rohan az élet, hogy soha nem hagy időt,
Ne menjünk el egymás mellett,
éljük át együtt a jövőt!
Bizonytalan lelke most biztosat remél,
számítok rád, mert szeretlek én, számítok rád,
mert szeretlek
én!
Az ember mindig új dologra vár,
mit meglel, elengedni fáj,
Ne engedj el így kérlek,
hisz' nem ismerhetsz még
Egy szélhámos is szerethet úgy, mint senki
még....
Mindig légy velem akkor is, ha fáj, hogyha
távol vagyok, mindig visszavárj!
Ha bántalak, hidd el, akkor is csak Te vagy
Nekem!
Mert csak téged szeretlek kedvesem!
El nem mondható a büszkeség, amit érzek.
Most sírni volna jó, most már csak érted élek.
Ha átölelsz, megszűnik a világ,
Egész életemben vártam rád.
Úgy rohan az élet, hogy soha nem hagy időt,
Ne menjünk el egymás mellett,
éljük át együtt a jövőt!

Bizonytalan lelke most biztosat remél,
számítok rád, mert szeretlek én, számítok rád,
mert szeretlek
én!

Szent Pál: A szeretet himnusza

„Szólhatok az emberek vagy az angyalok
nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő
érc vagyok
vagy pengő cimbalom.
Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az
összes titkokat és mind a tudományokat,
hitemmel
elmozdíthatom a hegyeket, ha szeretet nincs
bennem, mit sem érek.
Szétoszthatom mindenemet a nélkülözők közt,
odaadhatom a testemet is égőáldozatul, ha
szeretet
nincs bennem, mit sem használ nekem.
A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a
szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is
kevély.
Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem
gerjed haragra, a rosszat nem rója fel.
Nem örül a gonoszságnak, örömét az igazság
győzelmében leli.
Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél,
mindent elvisel.
S a szeretet nem szűnik meg soha.
A prófétálás véget ér, a nyelvek elhallgatnak, a
tudomány elenyészik.
Most megismerésünk csak töredékes, és
töredékes a prófétálásunk is.
Ha azonban elérkezik a tökéletes, ami
töredékes, az véget ér.
Gyermekkoromban úgy beszéltem, mint a
gyerek, úgy gondolkoztam, mint a gyerek, úgy
ítéltem,
mint a gyerek. De amikor elértem a férfikort,
elhagytam a gyerek szokásait.
Ma még csak tükörben, homályosan látunk,
akkor majd színről színre.
Most még csak töredékes a tudásom, akkor
majd úgy ismerem mindent, ahogy most engem
ismernek.
Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet,
ez a három, de közülük a legnagyobb a
szeretet.”

Laren Dorr: Lennék

Lennék Napod, ha nappal lenne,
fényessé tenném hajnalod,
bíborral festeném este a felhőt,

hogy gyönyörködj, ha akarod.
Felhő lennék, ha őszi lenne,
langy esőt sírnék, mert messze vagy,
aztán esőcsepp lennék, rád esnék,
s gördülve csókolnám arcodat.
Köd lennék, ha hűvös lenne,
fehér, vidám, mi nem ragad,
ködkarjaimmal ölelném tested
s megnyitnám előtted utadat.
Hópihe lennék, ha tél hava lenne,
mit egyetlen céllal repít a szél,
elolvadni gyöngé kezedben,
s míg elmúlnék, érezném: enyém e kéz.
Szél lennék, ha új tavasz lenne,
elfújnám messze a tél hidegét,
hajadba bújnék tincseiddel játszva,
míg nevetve mondanád: most már elég.
S mi lennék, ha itt lennél velem?
Mindenség lennék, hol nincsenek napok,
égbolt lennék éjfekete éggel,
hol nem ragyog más, csak a Te csillagod!

Takács Péter: Azt szeretném

Szeretném, ha szemem tükrében fedeznéd fel a világot, s észrevennéd az igazán fontos dolgokat.
Szeretném, ha tudnád, hogy a sivatagban is nyílik virág, s hogy a hóesésben is van melegség, mert így él a világ.
Szeretném, ha velem együtt kiáltanád, hogy suttozva is értem szavad, mert így nincs az a szív, mely megszakad.
Szeretném, ha látnád, hogy a vak ember is láthat csodás dolgokat, s kinek néma az élet, az is várja a hangokat.
Szeretném, ha együtt éreznék azokat a dolgokat, melyeket a sok ember a jelentéktelen dolgok miatt egyre csak halogat.
És végül szeretném, ha már ráncok borítják arcunkat, azt lássam, életünk nem is lehetett volna ennél boldogabb!

Presser Gábor: Hűségdal

Fenn a fán és a fáról leesve
Négykézláb a diót keresve
Almalopás és menekülés közben
Lihegve, röhögve, kéz a kézben
Jó, jó, jó veled

Jó veled
Színházban, templomban, moziban, boltban,
Az utcákon és a kék alagútban,
Taxiban, biciklin, mezítláb porban,
Izzadva, fázva, jóban-rosszban
Jó, jó, jó veled
Jó veled
Ezt én mondom, akinek elhiheted,
Aki tudja, hogy milyen volt nélküled
A folyóparton, térdig a vízben,
A víz alatt vagy a víz fölött éppen,
A híd alatt, mikor szegények leszünk,
A pálmák alatt, mikor gazdagok leszünk,
Jó, jó, jó veled
Jó veled
Ezt én mondom, akinek elhiheted,
Aki tudja, hogy milyen volt nélküled
Mert a szerelmem voltál, a szerelmem vagy,
A szerelmem leszel, és szeretve, szeretve vagy
Munka előtt és munka helyett,
Mikor reggel az ágyban kávéhoz tejet,
Gömbölyödve és félig kinyúlva,
Évek óta és évek múlva,
Jó, jó, jó veled
Jó veled
Csőbe húzva, esőben, hóban,
Sírva, vigadva, nyakig a bajban,
Álmodozva, úgy lassan szépen,
Akkor is, hogyha nem szeretsz éppen,
Jó, jó, jó veled
Jó veled
Ezt én mondom, akinek elhiheted,
Aki tudja, hogy milyen volt nélküled
Mert a szerelmem voltál, a szerelmem vagy,
A szerelmem leszel, és szeretve, szeretve vagy

Te vagy a végzetem

Tudom már milyen,
Mikor a valóság szebb,
Mint az összetört álom!
Megízleltem mit tesz,
Ha küzdök, s túllépek már
A puszta vágyon!
Belenézek
A csak rám nevető,
Ígésző, szép szemekbe.
Mely határt nem szab,
S utat mutat nekem
A végtelenbe!

Schrenk Éva: Ígéret

Tűzsugarú szempár,
reám villan immár.
Nem hiába kértelek,

árulkodik két szemed.
Megölel a karod,
s leszek önként rabod.
Soha ne engedj el!
Köss meg szerelmeddel!
Élni Veled fogok!
Jönnek boldog napok.
S mikor reám nevelsz,
tudni fogom: szeretsz!

Buda Ferenc : Ne rejtőzz el

Ne rejtőzz el, úgyis látlak!
Rád csukom a szempillámat.
Benn zörömbölsz a szívemben,
s elsimulsz a tenyeremben,
s elsimulsz az arcom bőrén,
mint vadvízen a verőfény.
Nagyon jó vagy, jó meleg vagy,
nagyon jó így, hogy velem vagy.
Mindenekben megtalállak,
s öröm markol meg, ha látlak.
Nézz rám, szólok a szemednek,
ne fuss el, nagyon szeretlek!

Ilyés Gyula: Jó érezni

Jó érezni azt, hogy szeretlek
nagyon és egyre-egyre jobban.
Ott bujkálni a két szemedben
rejtőzködni mosolyodban.
Érezni, hogy a szemeid már
szemeimben élnek és néznek
s érezni azt, hogy szép, Veled szép
és csak Veled teljes az élet.
Mit el nem értünk külön tévelyegve
talán egy kis fészek adja meg nekünk
hol ajk az ajkon egymást átölelve
nevetve-sírva boldogok leszünk.

Bércecs Anikó: Esküvő

Harsogva kondul a harang
A kis falucskában,
Nagy esemény hírére zengi
Csicsergő madárdal.
Két ifjú szív összeforr ma,
Egy örök életre,
Életüket a Teremtő
Ekképpen tervezte.
Kéz a kézben indulnak el
Megélni az álmod,
Bizakodva, reménykedve,
Szerelmük a zálog.
Kérlek, legyél szemtanúja
A boldogságuknak,
Örömkönnel himzett úton,
Hittel célba jutnak.

Goethe: A kedves közelléte

Rád gondolkok, ha nap fényét fürösztí
a tengerár;
rád gondolkok, forrás vizét ha festi
a holdsugár.
Téged látlak, ha szél porozza távol
az utakat;
s éjjel, ha ing a kis palló a vándor
lába alatt.
Téged hallak, ha tompán zúg a hullám
és partra döng;
a ligetben ha néma csend borúl rám,
téged köszönt.
Lelkünk egymástól bármi messze válva
összetalál.
A nap lemegy, csillag gyúl nemsokára.
Ó, jössz-e már!

Örökké

Nem ígérem, hogy nem fogok többet elmenni,
ahogy azt sem, hogy soha nem fogok búcsút
mondani.
Nem mondhatom, hogy nem fogok többet
sírní, hogy majd mindig vidám leszek. Nem
ígérhetem,
hogy nem bánalak meg, és azt sem veszem
ígéretnek, hogy te sem fogsz engem... Lesznek
még
nehéz idők, viták és sok egyéb. Nem ígérem,
hogy örökké, de ha mégis búcsúzom mindig
maradok
egy percet még. Örökké csak egy percet még...

És még ezernyi ide illő verset találtak itt:

<https://www.poet.hu/kategoria/Hazassag>